

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1911/2006

z dnia 19 grudnia 2006 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Dnia 18 września Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1995/2000⁽²⁾, ostateczne środki antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Litwy, Rosji i Ukrainy. Środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Litwy wygasły po rozszerzeniu Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia wspomnianych środków, będzie odąd zwane „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) Środki mające zastosowanie do tego przywozu obejmują cła specyficzne, z wyjątkiem przywozu jednego algierskiego producenta, od którego przyjęto zobowiązanie.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) Dnia 20 czerwca 2005 r., w następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków w dniu 17 grudnia 2004 r.⁽³⁾, złożono wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA) („wnioskodawca”) w imieniu produ-

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 22.9.2000, str. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1675/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. C 312 z 17.12.2004, str. 5.

centów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej roztworów mocznika i azotanu amonu.

- (4) Wnioskodawca stwierdził i dostarczył dowody *prima facie* na to, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu oraz szkody dla przemysłu wspólnotowego w związku z przywozem roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”).

- (5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 22 września 2005 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾, wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3. Dochodzenie**3.1. Okres objęty dochodzeniem**

- (6) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu dotyczyło okresu od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. (zwanego dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

3.2. Strony, których dotyczy dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, przedstawicieli krajów wywozu, skarżącego oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 233 z 22.9.2005, str. 14.

- (8) Przesłuchano wszystkie zainteresowane strony, które o to wystąpiły i wykazały, że powinny zostać wysłuchane.
- (9) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych oraz importerów we Wspólnocie niepowiązanych z producentem eksportującym w jednym z krajów, których dotyczy postępowanie, uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Po zbadaniu przedłożonych informacji i mając na uwadze dużą liczbę producentów wspólnotowych, którzy wyrazili chęć współpracy, podjęto decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej w odniesieniu do producentów wspólnotowych. Zważywszy na fakt, że tylko jeden importer dostarczył informacji wymaganych w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraził chęć do dalszej współpracy ze służbami Komisji, podjęto decyzję o nieprzeprowadzaniu kontroli wyrwykowej w odniesieniu do importerów.
- (11) Komisja przesłała kwestionariusze do czterech objętych próbą producentów wspólnotowych oraz do wszystkich producentów eksportujących.
- (12) Otrzymało odpowiedzi na kwestionariusz od czterech objętych próbą producentów wspólnotowych i sześciu producentów eksportujących w krajach, których dotyczy postępowanie, a także od ich powiązanych przedsiębiorstw handlowych.
- (13) Jeden producent w kraju analogicznym przedłożył pełną odpowiedź na kwestionariusz.
- (14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz określenia interesu Wspólnoty. Przeprowadzono również wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:
- a) producent eksportujący z Rosji
- JSC, Mineral and Chemical Company („Eurochem”), Moskwa, Rosja oraz jego dwa powiązane przedsiębiorstwa produkcyjne:
  - PJSC Azot („NAK Azot”), Nowomoskowsk, Rosja, oraz
  - PJSC Nevinnomyssky Azot „Nevinnomyssky Azot” („Nevinka Azot”), Niewinnomyssk, Rosja;
- b) przedsiębiorstwo handlowe powiązane z Eurochemem
- Eurochem Trading GmbH, Zug, Szwajcaria – („Eurochem Trading”);
- c) przedsiębiorstwo handlowe powiązane z producentem ukraińskim Stirol
- IBE Trading, Nowy Jork, Nowy Jork, USA;
- d) producenci z kraju analogicznego:
- Terra Industries, Sioux City, Iowa, USA;
- e) producenci wspólnotowi objęci próbą
- Achema AB, Jonava, Litwa,
  - Grande Paroisse SA, Paryż, Francja,
  - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Wittenberg, Niemcy,
  - Yara SA, Bruksela, Belgia oraz jego powiązany producent Yara Sluiskil BV, Sluiskil, Niderlandy.
- 3.3. Kontrola wyrwykowa
- (15) 10 producentów wspólnotowych wypełniło prawidłowo formularz dotyczący kontroli wyrwykowej w określonym terminie i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. W odniesieniu do tych dziesięciu producentów wspólnotowych, Komisja, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, dokonała wyboru próby, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży roztworów mocznika i azotanu amonu we Wspólnocie, która może zostać objęta postępowaniem w określonym czasie. Czterech objętych próbą producentów wspólnotowych stanowiło 63 % łącznej wspólnotowej produkcji w ODP, podczas gdy 10 wyżej wymienionych producentów wspólnotowych reprezentowało 75 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP.

- (16) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami w sprawie wybranej próby i nie wniosły one sprzeciwu.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym, tj. roztwór mocznika i azotanu amonu, płynny nawóz powszechnie wykorzystywany w rolnictwie, pochodzący z krajów, których dotyczy postępowanie. W jego skład wchodzi mieszanina mocznika, azotanu amonu i wody. Zawartość azotu (N) jest najważniejszym składnikiem tego produktu, którego udział może wynosić między 28 % a 32 %. Takie zmiany mogą wynikać z większej lub mniejszej ilości wody dodanej do roztworu. Większość przywożonego roztworu mocznika i azotanu amonu zawierała 30 % azotu, oznacza to, że jego poziom koncentracji był wyższy, a koszty transportu niższe. Przyjmuje się, że wszystkie roztwory mocznika i azotanu amonu, bez względu na zawartość azotu, mają takie same właściwości fizyczne i chemiczne, a zatem do celów niniejszego dochodzenia stanowią jeden produkt. Produkt objęty dochodzeniem jest objęty kodem CN 3102 80 00.

2. Produkt podobny

- (18) Zgodnie z ustaleniami dochodzenia pierwotnego w dochodzeniu przeglądowym potwierdzono, że roztwór mocznika i azotanu amonu jest produktem towarowym, a jego jakość i podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. Produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na rynku krajowym w krajach, których dotyczy postępowanie, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz przez producenta w kraju analogicznym na rynku krajowym kraju analogicznego mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania i dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Dumping w przywozie w ODP

- (19) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy wygaśnięcie środków prowadziło do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (20) W ODP wywóz do Wspólnoty roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z krajów, których

dotyczy postępowanie był dokonywany wyłącznie z Algierii. W związku z powyższym obliczenie dumpingu mające na celu zbadanie, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu zostało przeprowadzone w odniesieniu do dwóch współpracujących algierskich producentów eksportujących. W przypadku innych współpracujących producentów eksportujących na Białorusi, Ukrainie i w Rosji, dochodzenie skupiło się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu.

Algieria

Informacje ogólne

- (21) Dwóch jedyńskich producentów roztworów mocznika i azotanu amonu – Fertalge i Fertial, współpracowało podczas dochodzenia. Wywóz tych producentów stanowił całość wywozu do Wspólnoty roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzącego z Algierii w ODP, w wysokości 177 383 ton. Przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Algierii stanowił 4,8 % konsumpcji we Wspólnocie wynoszącej 3 694 531 ton w ODP. Można zatem stwierdzić, że wielkość przywozu z Algierii wynosząca 116 461 ton wzrosła o 52 %, w porównaniu z pierwotnym okresem objętym dochodzeniem.

- (22) Dlatego też badanie dumpingu na podstawie informacji przedstawionych przez wymienionych dwóch producentów eksportujących zostało uznane za reprezentatywne również dla całego kraju.

Wartość normalna

- (23) W pierwszej kolejności ustalono, w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej roztworów mocznika i azotanu amonu była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty. W dochodzeniu wykazano, że oba przedsiębiorstwa sprzedawały wyłącznie jeden rodzaj roztworów mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty, oraz że rodzaj ten nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.

- (24) Dlatego też w przypadku obu producentów eksportujących wartość normalna nie mogła zostać oparta na sprzedaży krajowej i musiała zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poprzez dodanie do ponoszonych przez każdego eksportera kosztów wytwarzania produktów wywożonych do Wspólnoty uzasadnionej kwoty kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych („koszty SG&A”) oraz marży zysku.

- (25) W odniesieniu do kosztów wytwarzania należy zauważyć, że koszty energii, takie jak elektryczność i gaz, składają się na znaczną część kosztu wytwarzania oraz istotną część całkowitego kosztu produkcji. Zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych stron, których dotyczy postępowanie.
- (26) W dochodzeniu nie wykazano elementów wskazujących na brak odpowiedniego ujęcia kosztów energii elektrycznej w rejestrach księgowych producentów eksportujących. W tym kontekście zaznacza się m.in., że ceny płacone przez producenta algierskiego za energię elektryczną w ODP nie odbiegały od międzynarodowych cen rynkowych, jeżeli porówna się je do cen stosowanych w takich krajach, jak Kanada czy Norwegia. Nie można było jednak stwierdzić tego samego w odniesieniu do cen gazu.
- (27) W odniesieniu do dostaw gazu ustalono na podstawie danych opublikowanych przez uznane na poziomie międzynarodowym źródła specjalizujące się w rynkach energii, że cena płacona przez producenta algierskiego wynosiła mniej niż jedną piątą ceny eksportowej gazu ziemnego z Algierii. Ponadto wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Algierii są cenami regulowanymi, o wiele niższymi niż ceny rynkowe płacone za gaz ziemny przez odbiorców w takich krajach jak Stany Zjednoczone, Kanada, Japonia i UE. Wymienione cztery rynki reprezentują 46 % ogólnoświatowej konsumpcji gazu, a dominujący poziom ceny krajowej występujący na tych czterech rynkach wydaje się odzwierciedlać w sposób uzasadniony koszty. Ponadto cena gazu zapłacona przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem była znacząco niższa od ceny zapłaconej przez producentów wspólnotowych.
- (28) W świetle powyższego uznano, że ceny gazu zapłacone w Algierii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie mogły w sposób uzasadniony odzwierciedlać kosztów związanych z produkcją i dystrybucją gazu. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego koszty gazu poniesione przez współpracującego producenta eksportującego Ferial zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych. Dostosowana cena została oparta na średniej cenie algierskiego skroplonego gazu ziemnego („LNG”) stosowanej w ODP przy sprzedaży eksportowej na granicy francuskiej, bez uwzględniania frachtu morskiego i kosztów skraplania. Cena ta została uznana za najwłaściwszą podstawę, ponieważ źródła informacji publicznej odnoszą się wyłącznie do gazu pochodzącego z Algierii. Rynek Francji, będąc największym odbiorcą gazu algierskiego i charakteryzujący się cenami odzwierciedlającymi w sposób uzasadniony koszty, może być uznany za reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Inne współpracujące przedsiębiorstwo – Fertalge, nie wykorzystywało gazu ziemnego jako surowca, gdyż wytwarza roztwór mocznika i azotanu amonu z azotanu amonu („AA”), który jest produkowany na miejscu oraz z mocznika. Ponieważ koszty AA produkowanego na miejscu odzwierciedlały algierskie krajowe ceny gazu, o których mowa w powyższym motywie 27, koszty AA ponoszone przez to przedsiębiorstwo zostały odpowiednio dostosowane.
- (29) W związku z powyższym koszty wytwarzania przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących zostały ponownie obliczone w celu uwzględnienia dostosowanych cen gazu, operacji tej dokonano również, wykorzystując cenę gazu przy sprzedaży na granicy francuskiej, bez uwzględniania frachtu morskiego i kosztów skraplania. Do ponownie obliczonych kosztów wytworzenia dodano uzasadnioną kwotę kosztów SG&A oraz marżę zysku zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie części wstępnej art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ dwa współpracujące przedsiębiorstwa nie dokonywały reprezentatywnej sprzedaży produktu objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Przepisy art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mogły zostać zastosowane, ponieważ dwaj współpracujący producenci są jedynymi producentami roztworu mocznika i azotanu amonu w Algierii. Również przepisy art. 2 ust. 6 lit. b) nie mogły zostać zastosowane, ponieważ koszty wytwarzania dotyczące produktów należących do tej samej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w powyższym motywie 28. Ponieważ stwierdzono, że niemożliwe jest określenie wielkości koniecznego dostosowania dla wszystkich produktów należących do tej samej ogólnej kategorii towarów sprzedawanych na rynku krajowym, niemożliwe było również ustalenie marży zysku po takim dostosowaniu. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego koszty SG&A i kwota zysku ustalone zostały w oparciu o uzasadnioną metodę. Z uwagi na to, że algierski krajowy rynek produktów należących do tej samej grupy jest wyjątkowo niewielki, informacje uzyskano za pośrednictwem innych rynków reprezentatywnych. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych. Ustalono, że najwłaściwsze do celów tego dochodzenia będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (Stanów Zjednoczonych i Kanady), ze względu na szeroką dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych spółek notowanych na giełdzie pochodzących z tej części świata. Ponadto, Ameryka Północna odnotowała znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji w odniesieniu do krajowych i zagranicznych przedsiębiorstw. W związku z powyższym koszty SG&A i kwota zysku zostały ustalone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i kwoty zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów –

w odniesieniu do ich sprzedaży na rynku północnoamerykańskim tej samej ogólnej grupy produktów (nawozów azotowych). Wskazani trzech producenci zostali uznani za reprezentatywnych dla sektora nawozów azotowych (średnio ponad 80 % obrotów w danym segmencie przedsiębiorstw/sektora), a ich koszty SG&A i kwota zysku za reprezentatywne dla tego samo rodzaju kosztów zwykle ponoszonych przez przedsiębiorstwa prowadzące rentowną działalność w tym sektorze. Odsetek kosztów SG&A wyniósł 6,9 % obrotów. Obliczona średnia marża zysku wynosiła 9,1% obrotów. Ponadto nic nie wskazuje na to, że kwota zysku ustalona w taki sposób przekracza zysk osiągnany zwykle przez producentów algierskich ze sprzedaży produktów należących do tej samej grupy na rynku algierskim.

Cena eksportowa

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny rzeczywiście płaconej lub należnej za produkt objęty postępowaniem w przypadku sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.

Porównanie

- (33) Porównania wartości normalnej i cen eksportowych dokonano na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej, uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, tam gdzie ma to zastosowanie i zostało poparte potwierdzonymi dowodami.

Margines dumpingu

- (34) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu dotyczący każdego producenta eksportującego został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej.
- (35) W dochodzeniu wykazano, że dumping występował w ODP na jeszcze wyższym poziomie niż miało to miejsce podczas dochodzenia pierwotnego. Margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny cifa na granicy Wspólnoty, wynosi między 50 a 60 %.

2. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

2.1. Algieria

- (36) Dwóch algierskich producentów eksportujących reprezentuje ogół przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego z Algierii do Wspólnoty. Dlatego też badanie tego, czy prawdopodobna jest kontynuacja dumpingu w przypadku uchylenia środków dotyczących Algierii zostało oparte na informacjach dostarczonych przez te dwa współpracujące przedsiębiorstwa eksportujące.

Wolne moce produkcyjne

- (37) Algierscy producenci współpracujący podwoili swoje moce produkcyjne, podczas gdy zwiększyli swoją produkcję o około 20 % w okresie badanym. W związku z powyższym ich wolne moce produkcyjne wzrosły z około 100 000 ton do 300 000–350 000 ton.
- (38) Ponieważ znaczenie algierskiego rynku krajowego jest niewielkie i raczej nie ulegnie to zmianie w przyszłości, każde zwiększenie produkcji będzie skierowane na wywóz. Wykorzystując swoje wolne moce produkcyjne, dwóch współpracujących producentów eksportujących, mogłoby zapewnić dostawy wynoszące 10–20 % konsumpcji we Wspólnocie.
- (39) Mając na uwadze kontynuację dumpingu w ODP i zwiększone przez algierskich producentów współpracujących wolne moce produkcyjne, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz algierski do Wspólnoty wzrośnie po cenach dumpingowych.

- (40) W świetle powyższych faktów istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji wywozu po cenach dumpingowych do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

Porównanie algierskiej wartości normalnej i dominującego poziomu cen we Wspólnocie

- (41) Wartość normalna ustalona dla obu przedsiębiorstw znacznie przekraczała poziom cen stosowanych na rynku UE w ODP. Nie można wykluczyć, iż algierscy producenci eksportujący będą wciąż dokonywać sprzedaży do Wspólnoty po cenach dumpingowych niezależnie od tego, czy będą musieli płacić cła.

2.2. *Zależność między skonstruowaną wartością normalną na Białorusi, Ukrainie i w Rosji a cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do krajów trzecich*

2.2.1. *Białoruś i Ukraina: krajowe ceny sprzedaży ustalone na podstawie kraju analogicznego*

(42) Dokonano porównania krajowych cen sprzedaży roztworów mocznika i azotanu amonu na Białorusi i Ukrainie z cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do krajów trzecich. W tym zakresie należy zauważyć, że ponieważ Białoruś jest uważana za kraj o gospodarce nierynkowej, a Ukraina nie była jeszcze uważana za kraj o gospodarce rynkowej w okresie składania wniosków o przegląd wygaśnięcia⁽¹⁾, wartość normalna w przypadku tych dwóch krajów musiała zostać ustalona na podstawie danych otrzymanych od producentów z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W zawiadomieniu o wszczęciu rozważano wybór USA jako kraju analogicznego z uwagi na fakt, iż jest to rynek charakteryzujący się otwartą konkurencją, na którym producenci stawiają czoła dużej presji ze strony zagranicznego przywozu.

(43) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących wyboru kraju analogicznego.

(44) Europejskie Stowarzyszenie Importerów Nawozów (EFIA) zaproponowało wybór Algierii lub Rosji jako lepsze rozwiązanie, mając na uwadze ich łatwiejszy dostęp do podstawowych surowców, w szczególności gazu oraz zważywszy, że są krajami o gospodarce rynkowej objętymi tym samym dochodzeniem. W tym zakresie należy podkreślić, że przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) nakładają wymóg, przed dokonaniem jakichkolwiek dalszych ustaleń, wyznaczenia odpowiedniego kraju trzeciego o gospodarce rynkowej. Chociaż dostęp do surowców odgrywa ważną rolę w wyborze kraju analogicznego, należy również podkreślić, że istnienie podwójnego cennika odnoszącego się do gazu w tych dwóch krajach sprawił, że nie byłyby one właściwym wyborem. Istotnie, ceny gazu stosowane w tych dwóch krajach dla krajowych klientów nie odzwierciedlają wartości rynkowej.

(45) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, nie uzasadniając swoich wniosków, że rosyjski i algierski proces produkcji jest zbliżony do procesu wykorzystywanego na Białorusi i Ukrainie. Sugerowano również, że Algierię i Ukrainę charakteryzuje podobny poziom produkcji. W tym zakresie należy zauważyć, że Białoruś, Ukraina i USA posiadają, w przeciwieństwie do Algierii, w pełni zintegrowanych pionowo producentów.

(46) Ukraiński producent współpracujący zaproponował zamiast USA – Bułgarię lub Rumunię. Jednakże jego propozycja nie była uzasadniona. Ponadto ważnym argumentem przeciwko wyborowi Bułgarii lub Rumunii jest to, iż charakteryzują się one, przeciwnie do USA,

niewielkim rynkiem krajowym z ograniczoną liczbą przedsiębiorstw.

(47) W związku z powyższym w dochodzeniu potwierdzono, że USA było odpowiednim krajem analogicznym. Skontaktowano się z różnymi producentami i stowarzyszeniami producentów w USA oraz zaproszono ich do współpracy poprzez udzielenie odpowiedzi na kwestionariusz. Jeden producent w USA w pełni współpracował w dochodzeniu. W konsekwencji obliczenia zostały oparte na zweryfikowanych informacjach otrzymanych od jedyne go współpracującego producenta z USA, który udzielił pełnej odpowiedzi na kwestionariusz.

2.2.2. Białoruś

Uwagi wstępne

(48) Jedyne go współpracujący producent na Białorusi był również jedynym producentem eksportującym z tego kraju, lecz nie dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w ODP.

(49) Z uwagi na brak wywozu do Wspólnoty uniemożliwiający stwierdzenie reprezentatywnego dumpingu w ODP oraz w celu wskazania, czy dumping mógłby ponownie wystąpić w przypadku uchylecia środków, zbadano moce produkcyjne i zapasy oraz politykę cenową współpracującego producenta eksportującego w stosunku do Stanów Zjednoczonych, będących jego jedynym rynkiem eksportowym. Analiza została oparta na informacjach przedstawionych przez współpracującego producenta eksportującego wymienionego w motywie 48.

Porównanie

(50) Dane otrzymane od współpracującego producenta eksportującego wskazały, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich (USA) były niższe niż skonstruowana wartość normalna dla Białorusi. W rzeczywistości, podczas dochodzenia ustalono, że w ujęciu ogólnym różnica cen wynosiła w ODP między 10 a 15 %. Fakt ten może wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu przy wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylecia środków. Zapasy i moce produkcyjne, a także porównanie cen eksportowych z dominującym poziomem cen we Wspólnocie zostały zbadane poniżej.

2.2.3. Ukraina

Uwagi wstępne

(51) Dwóch producentów eksportujących współpracowało podczas dochodzenia, aczkolwiek żaden z nich nie dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w ODP. Nie ma informacji wskazujących, że istnieją inni producenci eksportujący na Ukrainie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2117/2005, art. 2.

(52) Z uwagi na brak wywozu do Wspólnoty, uniemożliwiający stwierdzenie reprezentatywnego dumpingu w ODP, oraz w celu wskazania, czy dumping mógłby ponownie wystąpić w przypadku uchylenia środków, zbadano moce produkcyjne i zapasy oraz politykę cenową współpracującego producenta eksportującego w stosunku do Stanów Zjednoczonych, będących jego wyłącznym rynkiem. Analiza została oparta na informacjach przedstawionych przez dwóch współpracujących producentów eksportujących wymienionych w motywie 51.

(53) Przywóz dwóch współpracujących producentów eksportujących stanowił 48 % przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Ukrainy do USA w ODP. Pozostała wielkość przywozu pochodzącego z Ukrainy do USA była również produkowana przez jednego z producentów współpracujących, lecz jej wywozu dokonywało niepowiązane przedsiębiorstwo ukraińskie, które nie produkuje roztworu mocznika i azotanu amonu.

Porównanie

(54) Dane otrzymane od współpracującego producenta eksportującego wskazały, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich były niższe niż skonstruowana wartość normalna dla Ukrainy. W rzeczywistości, podczas dochodzenia ustalono, że w ujęciu ogólnym różnica cen wynosiła w ODP między 20 a 30 %. Fakt ten może wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu przy wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylenia środków. Zapasy i moce produkcyjne, a także porównanie cen eksportowych z dominującym poziomem cen we Wspólnocie zostały zbadane poniżej.

2.2.4. Rosja

Uwagi wstępne

(55) Dwóch producentów eksportujących należących do tej samej grupy przedsiębiorstw współpracowało podczas dochodzenia, aczkolwiek żaden producent eksportujący nie dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w ODP.

(56) Wiadomo, że istniał jeden producent w Rosji podczas ODP, który nie współpracował w dochodzeniu. W przypadku takich niewspółpracujących producentów eksportujących, zbadano informacje dostępne w Eurostacie oraz w innych źródłach. Na tej podstawie ustalono, że nie występował również wywóz roztworów mocznika i azotanu amonu do Wspólnoty dokonywany przez innych producentów współpracujących. Jednakże nie uzyskano żadnych wiarygodnych informacji na temat mocy produkcyjnych i wielkości produkcji, zapasów i sprzedaży w odniesieniu do przedsiębiorstwa niewspółpracującego. W tym zakresie oraz w obliczu braku informacji zaprzeczających tej tezie, stwierdzono,

że ustalenia dotyczące przedsiębiorstwa niewspółpracującego będą zgodne z ustaleniami odnoszącymi się do przedsiębiorstw współpracujących.

(57) Z uwagi na brak wywozu do Wspólnoty, uniemożliwiający stwierdzenie reprezentatywnego dumpingu w ODP, oraz w celu wskazania, czy dumping mógłby ponownie wystąpić w przypadku uchylenia środków, zbadano moce produkcyjne i zapasy oraz politykę cenową współpracujących producentów eksportujących na innych rynkach eksportowych. Analiza została oparta na informacjach przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących wymienionych w motywie 55.

Porównanie

(58) Zbadano, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w rejestrach księgowych stron, których dotyczy postępowanie. W odniesieniu do kosztów gazu ustalono, że krajowa cena gazu zapłacona przez rosyjskich producentów wynosiła około jednej piątej ceny eksportowej rosyjskiego gazu ziemnego. W tym zakresie wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji były cenami regulowanymi, które znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty gazu poniesione przez producentów rosyjskich zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych. Cena dostosowana ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty – może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(59) Wartość normalną skonstruowano na podstawie kosztów wytwarzania rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, po dostosowaniu kosztu gazu, o którym mowa w motywie 58, powiększonych o uzasadnione koszty SG&A oraz kwotę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

(60) Podobnie jak w przypadku Algierii, koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie części wstępnej art. 2 ust. 6 pierwsze zdanie rozporządzenia podstawowego, ponieważ producenci powiązani nie dokonywali reprezentatywnej sprzedaży produktu

- objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mógł zostać zastosowany, ponieważ tylko tych dwóch producentów jest objętych postępowaniem. Również przepisy art. 2 ust. 6 lit. b) nie mogły zostać zastosowane, ponieważ koszty wytwarzania dotyczące produktów należących do tej samej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w powyższym motywie 58. Ponieważ stwierdzono, że niemożliwe jest określenie wielkości koniecznego dostosowania dla wszystkich produktów należących do tej samej ogólnej kategorii towarów sprzedawanych na rynku krajowym, niemożliwe jest również ustalenie marży zysku po takim dostosowaniu. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (61) W odniesieniu do Algierii i z tych samych powodów, o których mowa w powyższym motywie 31, koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie średnich ważonych kosztów SG&A i kwoty zysku tych samych trzech północnoamerykańskich producentów. Należy zauważyć, że ustalona w ten sposób kwota zysku nie przekraczała kwoty osiągniętej przez rosyjskich producentów w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej grupy produktów.
- (62) Ustalono, że sprzedaż eksportowa dwóch współpracujących producentów była dokonywana na podstawie umowy z dwoma powiązаныmi przedsiębiorstwami handlowymi: przedsiębiorstwem z siedzibą w Szwajcarii oraz przedsiębiorstwem z siedzibą na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych. To drugie przedsiębiorstwo zakończyło prowadzenie działalności na początku 2005 r. Cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny eksportowej rzeczywiście zapłaconej lub należnej pierwszemu niezależnemu klientowi w Stanach Zjednoczonych, będących ich głównym rynkiem eksportowym.
- (63) Dane otrzymane od dwóch powiązanych przedsiębiorstw handlowych wskazały, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich były niższe niż skonstruowana wartość normalna w Rosji. W rzeczywistości, podczas dochodzenia ustalono, że w ujęciu ogólnym różnica cen wynosiła w ODP między 2 % a 6 %. Fakt ten może wskazywać na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu przy wywozie do Wspólnoty w przypadku uchylecia środków.
- 2.3. *Wolne moce produkcyjne na Białorusi, Ukrainie i w Rosji*
- (64) Zbadano również prawdopodobny wpływ istniejących wolnych mocy produkcyjnych. Rosja i Ukraina nie posiadają właściwego krajowego rynku zbytu dla roztworu mocznika i azotanu amonu. Białoruś natomiast dysponuje dużym krajowym rynkiem zbytu dla tego produktu.
- (65) Jedyne białoruski producent zwiększył swoją produkcję o 14 % w okresie badanym, a jego produkcja osiągała pełny poziom wykorzystania mocy produkcyjnych w ODP. Jego moce produkcyjne w tym okresie nie uległy zmianie. 60 % produkcji zostało sprzedanych na rynku krajowym, a pozostałą część wywieziono do USA. Wynika z tego, że producent ten nie dysponuje łatwo dostępnymi wolnymi mocami produkcyjnymi.
- (66) Jedyne rosyjski producent współpracujący zwiększył swoją produkcję o 78 % w okresie badanym. Jego moce produkcyjne w tym okresie nie uległy zmianie. Jednakże zgodnie z przedłożonymi informacjami, producent ten wciąż dysponuje istotnymi dostępnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 600 000–700 000 ton koniecznymi do zwiększenia produkcji roztworu mocznika i azotanu amonu i w związku z tym mogłyby, w przypadku uchylecia środków, zwiększyć wywóz na rynek wspólnotowy. Inwestycje przeprowadzone przez to przedsiębiorstwo w badanym okresie wskazują na możliwość dalszego wzrostu mocy produkcyjnych. Szacuje się, że ogólne rosyjskie wolne moce produkcyjne wynoszą co najmniej 600 000–700 000 ton, tj. około 20 % konsumpcji we Wspólnocie. Wywóz do krajów trzecich wzrósł o 79 % w okresie badanym.
- (67) W tym samym czasie, sprzedaż krajowa jedyne rosyjskiego producenta współpracującego utrzymywała się na niskim poziomie, stanowiąc średnio mniej niż 5 % sprzedaży całkowitej. Z uwagi na to, że rynek krajowy nie może wchłonąć wzrostu produkcji, nadwyżki będą prawdopodobnie wywożone.
- (68) W odniesieniu do Ukrainy, dwóch współpracujących producentów dwunastokrotnie zwiększyło produkcję w okresie badanym. Moce produkcyjne w tym samym okresie wzrosły prawie pięciokrotnie. Ponadto posiadają oni znaczące wolne moce produkcyjne konieczne do znacznego zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy, w przypadku uchylecia środków. Szacuje się, że ogólne ukraińskie wolne moce produkcyjne wynoszą co najmniej 700 000–800 000 ton, tj. około 20 % konsumpcji we Wspólnocie. Wywóz do krajów trzecich wzrósł ośmiokrotnie w okresie badanym.

(69) Ukraińska krajowa sprzedaż pozostała na niskim poziomie podczas okresu badanego, stanowiąc średnio mniej niż 2 % całkowitej sprzedaży. Należy zauważyć, że wzrost krajowego rynku nie może wchłonąć nadwyżki produkcji, a zatem zostanie ona prawdopodobnie skierowana na wywóz.

(70) W oparciu o powyższe fakty można wywnioskować, że producenci współpracujący, z wyjątkiem Białorusi, dysponują dużymi wolnymi mocami produkcyjnymi koniecznymi do zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia środków.

2.4. Zależność między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do krajów trzecich a dominującym poziomem cen we Wspólnocie

(71) Należy podkreślić, że w ogólnym ujęciu dominujący poziom cen producentów wspólnotowych we Wspólnocie był niższy niż średni poziom cen eksportowych stosowanych przez producentów eksportujących w wywozie do krajów trzecich, w szczególności do USA, podczas ODP. Wy tłumaczono to tym, że ceny gazu, stanowiące ponad 50 % kosztów wytworzenia, a tym samym ceny roztworów mocznika i azotanu amonu, były wyższe w USA niż w Europie oraz że w związku z tym roztwór mocznika i azotanu amonu sprzedawany jest po wyższych cenach w USA.

(72) Należy zauważyć, że ceny eksportowe stosowane w wywozie z krajów, których dotyczy postępowanie, do USA były średnio niższe niż odpowiednie wartości normalne, nawet jeżeli dominujący poziom cen w USA był wyższy niż we Wspólnocie. Można zatem stwierdzić, że sprzedaż na rynek WE odbywała się najprawdopodobniej po cenach dumpingowych.

2.5. Zachęta do przesunięcia sprzedaży z innych rynków na rynek wspólnotowy

(73) Na Białorusi istnieje szybko powiększający się rynek krajowy, na którym jedyny producent sprzedaje dwie trzecie swojej produkcji. Mając na uwadze, że cena krajowa stanowi mniej niż połowę dominującej ceny we Wspólnocie w ODP, istnieje prawdopodobieństwo, że białoruski producent mógłby podjąć racjonalną z ekonomicznego punktu widzenia decyzję o skierowaniu znaczących ilości, sprzedawanych obecnie na rynku krajowym, na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych.

(74) W tym zakresie należy również zauważyć, że białoruski producent, który dokonuje obecnie wywozu pozostałej jednej trzeciej produkcji na inne rynki, znacząco ograniczyłby koszty transportu przy wywozie do Wspólnoty, zważywszy na bliskość granicy ze Wspólnotą w porównaniu z innymi potencjalnymi rynkami eksportowymi białoruskiego producenta, takimi jak USA, Argentyna lub Australia.

(75) W świetle powyższych ustaleń istnieje prawdopodobieństwo, związane z istotną zachętą gospodarczą, że producent białoruski, w przypadku uchylenia środków, skieruje dużą część swojej sprzedaży do Wspólnoty po cenach dumpingowych.

Wnioski dotyczące prawdopodobnej polityki eksportowej na Białorusi, Ukrainie i w Rosji

(76) Jak już wytłumaczono w motywie 20, z uwagi na to, że Białoruś, Rosja i Ukraina nie dokonywały wywozu do Wspólnoty podczas ODP, niemożliwe było ustalenie poziomu dumpingu z tych krajów w zakresie wywozu do Wspólnoty. Jednakże jak określono w powyższej sekcji 2, dochodzenie wykazało, że na podstawie obliczeń przeprowadzonych przy wykorzystaniu danych dotyczących rzeczywistego wywozu z tych krajów na ich główny rynek eksportowy – USA, istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

(77) Na podstawie analizy dokonanej w powyższych sekcjach od 1 do 5, wnioskuje się, że w przypadku uchylenia środków, istnieje prawdopodobieństwo wywozu dodatkowej produkcji do Wspólnoty lub skierowania na rynek wspólnotowy znaczących ilości produktów obecnie wywożonych do krajów poza Wspólnotą lub sprzedawanych na rynku krajowym. Prawdopodobne jest, że taki wywóz do Wspólnoty będzie dokonywany po cenach dumpingowych, w szczególności w celu odzyskania utraconych udziałów w rynku wspólnotowym. Można zatem stwierdzić, że w przypadku uchylenia środków przyszły wywóz do Wspólnoty będzie dokonywany w większych ilościach i po cenach dumpingowych. Ponadto należy podkreślić, że rynki zamorskie wiążą się z wyższymi kosztami transportu niż ma to miejsce w przypadku rynku wspólnotowego, w szczególności jeżeli dotyczy to sprzedaży z krajów sąsiadujących, takich jak Białoruś i Ukraina do Europy Wschodniej lub z Algierii do Europy Południowej.

- (78) W odniesieniu do przywozu pochodzącego z Algierii do Wspólnoty, z uwagi na to, że jest on nadal dokonywany po cenach dumpingowych, a także na podstawie powyższej analizy wolnych mocy produkcyjnych i porównania poziomów cen, można stwierdzić, że w przyszłości prawdopodobna jest kontynuacja dumpingu z Algierii. Mając na uwadze, że Wspólnota była jedynym rynkiem eksportowym Algierii w ODP, wysoce prawdopodobne jest to, że eksporterzy algierscy skierują zwiększone ilości wywozu głównie na ten rynek.
- (79) W świetle powyższych ustaleń wnioskuje się, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji (z Algierii) i ponownego wystąpienia (z Rosji, Białorusi i Ukrainy) dumpingu w przypadku uchylecia środków.

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (80) W obrębie Wspólnoty, produkt objęty postępowaniem jest wytwarzany przez 12 producentów, których udział stanowi łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (81) Należy zauważyć, że w porównaniu z dochodzeniem pierwotnym nazwa przedsiębiorstwa „Hydro Agri” została zmieniona na „Yara”. Pięć przedsiębiorstw stało się częścią przemysłu wspólnotowego ze względu na rozszerzenie Unii Europejskiej w 2004 r.
- (82) Dziesięć przedsiębiorstw spośród 12 producentów wspólnotowych współpracowało podczas dochodzenia, a dziewięć było wskazanych we wniosku o przegląd. Dwóch pozostałych producentów („inni producenci wspólnotowi”) nie dostarczyło żadnych informacji. Dziesięciu następujących producentów wyraziło zgodę na współpracę:
- Achema AB (Litwa),
  - AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Austria),
  - DSM Agro (Niderlandy),
  - Duslo AS (Słowacja),
  - Fertiberia SA (Hiszpania),
  - Grande Paroisse SA. (Francja),
  - Lovochemie AS (Republika Czeska),
  - Nitrogénművek Rt (Węgry),
  - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Niemcy),
  - Yara (Niderlandy, Niemcy, Włochy i Zjednoczone Królestwo).

(83) Ponieważ produkcja tych 10 producentów stanowiła 75 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP, uznano, że udział 10 wyżej wymienionych producentów stanowi znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Dlatego też stwierdzono, iż wymienieni producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”.

(84) Jak wskazano w powyższych motywach 10, 15 i 16, dokonano wyboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto, pozostali producenci skarżący i producenci wspierający dochodzenie dostarczyli niektóre ogólne dane wykorzystane do analizy szkody.

2. Sytuacja na rynku wspólnotowym

2.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(85) Rzeczywista konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu UE. Mając na uwadze rozszerzenie Unii Europejskiej w 2004 r., w celu zachowania przejrzystości i spójności analizy, konsumpcja została ustalona na podstawie rynku UE-25 w okresie badanym.

(86) Pomiędzy 2002 r. i ODP konsumpcja we Wspólnocie zwiększyła się o 8 %. Wzrost odnotowany w 2004 r. był głównie spowodowany wdrożeniem wspólnej polityki rolnej w nowych państwach członkowskich po ich przystąpieniu do Unii Europejskiej. Począwszy od 2004 r., rolnicy w nowych państwach członkowskich korzystali z dodatkowych funduszy, które doprowadziły do zwiększonego wykorzystania nawozów.

	2002	2003	2004	ODP
Łączna konsumpcja WE w tonach	3 425 381	3 579 487	3 740 087	3 694 532
Indeks (2002 = 100)	100	104	109	108

2.2. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

2.2.1. Kumulacja

- (87) W dochodzeniu pierwotnym przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy oceniono w sposób skumulowany zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy ocena skumulowana byłaby również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.
- (88) W tym zakresie ustalono, że w okresie badanym nie wystąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z Ukrainy oraz nie dokonywano przywozu z Białorusi i Rosji w 2004 r. i w ODP. Dlatego też warunki, określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, dotyczące skumulowanej oceny przywozu produktu objętego postępowaniem z wymienionych krajów oraz przywozu produktu objętego postępowaniem z Algierii, nie zostały spełnione.
- (89) W świetle powyższych ustaleń stwierdzono, że wszystkie cztery kraje powinny zostać zbadane odrębnie.

2.2.2. Wielkość przywozu, udział w rynku i ceny przywozu z każdego kraju, którego dotyczy postępowanie

- (90) W odniesieniu do trzech krajów, których dotyczy postępowanie, dokonujących wywozu do Wspólnoty podczas okresu badanego, wielkości przywozu, udziały w rynku i średnie ceny zmieniały się w następujący sposób. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	ODP
Wielkość przywozu z Algierii (tony)	97 378	239 348	219 680	177 383
Udział w rynku	2,8 %	6,7 %	5,9 %	4,8 %
Ceny przywozu z Algierii (EUR/tona)	96	99	117	131
Wielkość przywozu z Białorusi (tony)	101 479	44 438	—	—
Udział w rynku	3,0 %	1,2 %	—	—
Ceny przywozu z Białorusi (EUR/tona)	74	64	—	—
Wielkość przywozu z Rosji (tony)	81 901	81 809	—	—
Udział w rynku	2,4 %	2,3 %	—	—
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	64	70	—	—

- (91) Wielkość przywozu z Algierii, pomimo nieznacznego spadku odnotowanego począwszy od 2003 r., zyskała w okresie badanym 2 punkty procentowe wyrażone udziałem w rynku, podczas gdy ceny wzrosły z 96 do 131 EUR/tonę. W odniesieniu do Białorusi i Rosji, ich odpowiednie wielkości przywozu znacznie zmniejszyły się, a począwszy do 2004 r., przywóz został całkowicie wstrzymany.
- (92) W dochodzeniu wykazano, że przywóz z Algierii nie zaniżał cen przemysłu wspólnotowego w ODP. W odniesieniu do pozostałych krajów, wobec braku przywozu podczas ODP, porównanie ich cen eksportowych stosowanych w wywozie do krajów trzecich w ODP z cenami przemysłu wspólnotowego stosowanymi na rynku wspólnotowym również nie wykazało podcięcia cenowego.

2.3. Przywóz z innych krajów

- (93) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	ODP
Wielkość przywozu z Rumunii (tony)	69 733	79 137	257 113	142 288
Udział w rynku	2 %	2,2 %	6,9 %	3,9 %
Ceny przywozu z Rumunii (EUR/tona)	94	102	112	123
Wielkość przywozu z USA (tony)	26 024	57	20	6
Udział w rynku	0,7 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Ceny przywozu z USA (EUR/tona)	86	289 (*)	1 101 (*)	1 664 (*)

(*) Mając na uwadze niewielkie ilości, wskazane ceny nie mogą być uważane za wiarygodne.

- (94) W przypadku Rumunii odnotowano znaczący wzrost przywozu w 2004 r. odzwierciedlony we wzroście udziału w rynku wynoszącym 6,9 %, który jednakże spadł do 3,9 % w ODP pomimo sprzyjających warunków na rynku wspólnotowym. Zmiany te powinny być rozpatrywane łącznie z istotnym wzrostem rumuńskiego wywozu na rynek USA, który pod względem wielkości stanowił ponad trzykrotność rumuńskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP. W odniesieniu do cen – powiększały się one regularnie w badanym okresie i były stale wyższe od cen objętego próbą przemysłu wspólnotowego w 2004 r. i w ODP. Na tej podstawie nie stwierdzono, że rumuńscy producenci eksportujący mogli zagrażać wyrządzeniem istotnej szkody przemysłowi wspólnotowemu. Przywóz z USA, którego udział w rynku wynosił jedynie 0,7 % w 2002 r., zmniejszył się drastycznie do 6 ton w ODP. Tendencja ta odzwierciedla fakt, iż do końca ODP ceny sprzedaży w USA były wyższe od cen stosowanych w WE, dlatego też nie istniały zachęty skłaniające producentów z USA do wywozu na rynek WE.
- (95) Europejskie Stowarzyszenie Importerów Nawozów (EFIA) stwierdziło, że z uwagi na to, iż rumuński wywóz na rynek wspólnotowy nie grozi wyrządzeniem istotnej szkody, chociaż jego wzrost pod względem wielkości jest wyższy niż wzrost algierskiego wywozu, a jego ceny są niższe niż ceny nakładane przez eksporterów algierskich, również algierski wywóz nie stanowi groźby wyrządzenia istotnej szkody. W tym zakresie należy zauważyć, że w przypadku Algierii, jak wskazano w powyższym motywie 92, nie ustalono podcięcia cenowego, a kraj ten nie wyrządził istotnej szkody przemysłowi wspólnotowemu podczas okresu objętego postępowaniem. Jednakże analiza dotycząca tego kraju przedstawiona w sekcji 4 wykazała, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Z drugiej strony, zważywszy że cła antydumpingowe nie miały zastosowania do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rumunii, kraj ten nie był objęty badaniem dotyczącym ponownego wystąpienia szkody zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wspomniany argument został odrzucony.

3. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (96) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

3.1. Uwagi wstępne

- (97) Ze względu na fakt, iż zastosowano kontrolę wyrwykową w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, ocena szkody została dokonana zarówno na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu wspólnotowego („przemysł wspólnotowy” – „PW” w tabelach) i na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych („producenci objęci próbą” – „PP” w załączonych tabelach).

- (98) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrywkowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce produkcyjne, zapasy, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i zatrudnienie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego, podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, koszty produkcji, rentowności, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, zdolność do pozyskiwania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych.

3.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) Produkcja

- (99) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła o 5 % między 2002 r. a ODP, tzn. z poziomu około 2,8 miliona ton w 2002 r. do poziomu około 3 milionów ton w ODP. Ściślej, w 2003 r. spadła ona o 3 %, w 2004 r. wzrosła o 2 punkty procentowe, a w ODP o kolejnych 7 punktów procentowych.

	2002	2003	2004	ODP
PW Produkcja (w tonach)	2 843 529	2 768 258	2 823 972	3 003 918
Indeks (2002 = 100)	100	97	99	106

Źródło: Skarżący, odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrywkowej i zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz

b) Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy

- (100) Moce produkcyjne pozostawały praktycznie na stałym poziomie w okresie badanym. Z uwagi na wzrost produkcji, wzrosło wykorzystanie mocy z poziomu 57 % w 2002 r. do 60 % w ODP. Jak już wskazano w dochodzeniu pierwotnym, wykorzystanie mocy w przypadku takiego rodzaju produkcji i przemysłu może wiązać się z produkcją innych produktów, które mogą być wytwarzane przez te same urządzenia produkcyjne.

	2002	2003	2004	ODP
PW Moce produkcyjne (w tonach)	4 984 375	4 944 575	4 941 975	4 955 075
Indeks (2002 = 100)	100	99	99	99
PW Wykorzystanie mocy produkcyjnych	57 %	56 %	57 %	61 %
Indeks (2002 = 100)	100	98	100	106

c) Zapasy

- (101) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego rósł stopniowo podczas całego okresu badanego. Na koniec ODP (30 czerwca 2005 r.) poziom zapasów był względnie niski, jednakże jest to spowodowane tym, że w przypadku tego rodzaju produktu poziom zapasów jest zawsze niższy latem niż zimą, ponieważ sprzedaż osiąga wielkość szczytową na wiosnę i wczesnym latem. Pod koniec 2004 r. poziom zapasów był o 13 % wyższy niż na koniec 2002 r.

	2002	2003	2004	ODP
PW Zapasy końcowe (tony)	276 689	291 085	313 770	159 926
Indeks (2002 = 100)	100	105	113	58

d) Wielkość sprzedaży

- (102) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 3 % między 2002 r. a ODP. Zjawisko to było przeciwstawne w stosunku do zmian konsumpcji na rynku wspólnotowym, która wzrosła o 8 % w tym samym okresie (patrz: powyższy motyw 86). Ogólny wzrost wielkości produkcji może być wyjaśniony bardzo dobrymi wynikami eksportowymi przemysłu wspólnotowego podczas tego okresu. Poniższa tabela przedstawia wielkości wywozu objętych próbą producentów wspólnotowych, których produkcja była skierowana głównie na rynek USA.

	2002	2003	2004	ODP
PW Wielkość sprzedaży WE (w tonach)	2 800 226	2 641 000	2 604 215	2 722 174
Indeks (2002 = 100)	100	94	93	97
Wielkość sprzedaży PP do krajów trzecich (w tonach)	176 269	194 543	228 937	328 796
Indeks (2002 = 100)	100	110	130	187

e) Udział w rynku

- (103) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku znacznie zmniejszył się między 2002 r. i ODP. Ściślej mówiąc, w badanym okresie przemysł wspólnotowy stracił 8 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy producenci algierscy zwiększyli swój udział z 2,8 % do 4,8 % w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	ODP
Udział przemysłu wspólnotowego w rynku	81,7 %	73,8 %	69,6 %	73,7 %
Indeks (2002 = 100)	100	90	85	90

f) Wzrost

- (104) Przemysł wspólnotowy stracił znaczną część udziału w rynku na korzyść producentów algierskich, rumuńskich i innych producentów wspólnotowych, którzy w tym samym okresie powiększyli swoje udziały.
- (105) Utrata udziału w rynku może być również spowodowana podjęciem przez przemysł wspólnotowy uzasadnionej decyzji o zwiększeniu wywozu na rynek USA w celu skorzystania z wyższych cen roztworów mocznika i azotanu amonu dominujących na tym rynku. Jednakże z uwagi na jego duże wolne moce produkcyjne przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze wzrostu rynku wspólnotowego, który odnotowano w badanym okresie.

g) Zatrudnienie

- (106) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 5 % między 2002 r. a ODP. Ten stosunkowo niewielki spadek wynikał głównie z dobrych wyników eksportowych przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	ODP
PW Zatrudnienie – dotyczy produktu objętego postępowaniem	827	819	790	867
Indeks (2002 = 100)	100	99	96	105

h) Wydajność

- (107) Wydajność siły roboczej przemysłu wspólnotowego, mierzona roczną produkcją w przeliczeniu na zatrudnioną osobę, utrzymywała się na stałym poziomie między 2002 r. i ODP.

	2002	2003	2004	ODP
PW Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	3 437	3 380	3 573	3 463
Indeks (2002 = 100)	100	98	104	101

i) Znaczenie marginesu dumpingu

- (108) W odniesieniu do wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, mając na uwadze wielkość przywozu z Algierii (wynoszącą do 6,7 % rynku wspólnotowego w okresie badanym), wpływ ten nie może być uznany za nieznaczny, w szczególności ze względu na dużą niestabilność ceny na rynkach podobnych do rynku produktu objętego postępowaniem. Wyciągnięcie wniosków dotyczących Białorusi, Rosji i Ukrainy nie jest możliwe, ponieważ w 2003 r. nie dokończono przywozu z tych krajów.

3.3. Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą

a) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (109) Średnia cena sprzedaży objętych próbą producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego znacznie wzrosła w 2004 r. i w ODP odzwierciedlając dominujące korzystne warunki na rynku międzynarodowym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w tym samym okresie. Tendencje te powinny być rozpatrywane łącznie z podobnym wzrostem kosztów podstawowych surowców, tj. gazu, które przedstawiono w poniższej tabeli.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Cena jednostkowa na rynku WE (EUR/tona)	85	89	109	114
Indeks (2002 = 100)	100	105	128	134
PP – Cena gazu/Mbtu (indeksowana)	100	107	111	126

b) Wynagrodzenia

- (110) Jak przedstawiono w poniższej tabeli średnie wynagrodzenia na pracownika między 2002 r. i ODP wzrosło o 9 %.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (000 EUR)	23,4	25,4	27,0	25,6
Indeks (2002 = 100)	100	108	115	109

c) Inwestycje

- (111) W badanym okresie roczne inwestycje w produkt objęty postępowaniem, dokonane przez czterech producentów objętych próbą, kształtowały się dodatnio. Inwestycje te dotyczyły głównie zastępowania starych urządzeń. Wskazuje to na wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy w celu stałej poprawy wydajności i konkurencyjności. Jednakże wyniki te nie przełożyły się na zmiany wydajności, która pozostała na stałym poziomie (patrz: powyższy motyw 105) podczas tego samego okresu, odzwierciedlając trudności przemysłu wspólnotowego związane ze zwiększeniem produkcji.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Inwestycje netto (000 EUR)	12 512	20 087	12 611	17 047
Indeks (2002 = 100)	100	161	101	136

d) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (112) Rentowność objętych próbą producentów wskazuje na stopniową poprawę w szczególności od 2003 r., osiągając w ODP poziom 13,8 %. Z końcem badanego okresu rentowność osiągnęła najwyższą wartość na tym rynku charakteryzującym się cyklicznymi wahaniami cen. Istotnie wiele czynników, włącznie z czynnikami zewnętrznymi, może wpłynąć na światowe ceny roztworów mocznika i azotanu i innych nawozów azotowych. Czynniki takie mogą wywołać dodatkową podaż lub zmniejszony popyt na te produkty wpływając tym samym na ich ceny. W badanym okresie, z uwagi na szywną podaż, ceny na rynkach światowych wzrosły. W 2002 i 2003 r. ustalony poziom rentowności był jednakże umiarkowany i kształtował się poniżej poziomu uznawanego przez przemysł wspólnotowy za odpowiedni zważywszy na to, że przemysł ten jest wysoce kapitałochłonny. Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji, był, ogólnie rzecz biorąc, zgodny z wyżej opisanym trendem w całym badanym okresie.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Rentowność sprzedaży WE niepowiązanym klientom (% sprzedaży netto)	8,1 %	6,0 %	12,3 %	13,8 %
Indeks (2002 = 100)	100	74	151	170
PP – ROI (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	22 %	24 %	50 %	58 %
Indeks (2002 = 100)	100	111	229	265

e) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (113) Przepływy pieniężne znacznie wzrosły podczas badanego okresu. Zmiany te pokrywają się ze zmianami ogólnej rentowności w badanym okresie.

	2002	2003	2004	ODP
PP – Przepływy pieniężne (000 EUR)	23 532	19 625	39 767	50 823
Indeks (2002 = 100)	100	83	169	216

(114) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w pozyskiwaniu kapitału. W tym zakresie należy zauważyć, że ponieważ wiele z tych przedsiębiorstw stanowi część dużych grup, ich działalność jest finansowana w ramach grupy, do której należą poprzez systemy łączenia środków pieniężnych lub wewnątrzgrupowe pożyczki udzielane przez spółkę matkę.

3.4. Podsumowanie

(115) Między 2002 r. i ODP następujące wskaźniki kształtowały się dodatnio: wzrosła wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego, wzrosła jednostkowa cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego i jednocześnie ze wzrostem cen znacznie poprawiła się rentowność. Wzrósł również wywóz do krajów trzecich, a także zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne. Wzrost wynagrodzeń był umiarkowany, a przemysł wspólnotowy nadal dokonywał inwestycji.

(116) Natomiast następujące wskaźniki uległy pogorszeniu: wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym spadła o 3 % podczas gdy rynek powiększał się. Udział przemysłu wspólnotowego uległ znacznemu obniżeniu o 8 punktów procentowych podczas okresu badanego. Wydajność utrzymywała się raczej na stałym poziomie pomimo inwestycji przeprowadzanych przez przemysł wspólnotowy mających na celu jej poprawę.

(117) W ujęciu ogólnym sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa znacznej poprawie w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu z krajów, których dotyczy postępowanie w 2000 r. Należy zatem wyraźnie stwierdzić, że środki te wywarły korzystny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Jednakże warto podkreślić, że dodatnie zmiany niektórych wskaźników mogą być również wynikiem zmian zachodzących na rynku produktu podobnego, które były, ze względu na sztywną podaż globalną, bardzo korzystne podczas dwóch ostatnich lat okresu badanego. Ponadto, również dobre wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego przyczyniły się do jego ogólnego rozwoju równoważąc w pewnej mierze wpływ zmniejszających się udziałów w rynku wspólnotowym.

(118) W związku z powyższym uznaje się, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków, lecz pozostaje nadal niestabilna.

4. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

4.1. Informacje ogólne

(119) Ponieważ nie odnotowano dalszego występowania istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, analiza skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia

szkody. W tym zakresie zbadano dwa podstawowe wskaźniki: i) koszt gazu w krajach, których dotyczy postępowanie i jego wpływ na koszt produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu; oraz ii) wpływ prognozowanych wielkości wywozu do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie na przemysł wspólnotowy, z uwzględnieniem warunków konkurencji.

4.2. Prawdopodobne zmiany cen sprzedaży: Ceny gazu i koszty produkcji w krajach, których dotyczy postępowanie

(120) Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody będzie mocno powiązane z ewentualną zmianą ceny roztworów mocznika i azotanu amonu. Gaz jest najważniejszym elementem kosztów stanowiącym ponad 50 % kosztów produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu przy jego zakupie po cenach rynkowych, a zatem jest on czynnikiem decydującym w ustaleniu ceny sprzedaży roztworów mocznika i azotanu amonu. Koszt gazu w produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu zależy od efektywności wykorzystania gazu i ceny jednostkowej. Przeprowadzono analizę tych dwóch wskaźników występujących w kosztach produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, z jednej strony, oraz Rosji i Algierii, z drugiej strony.

(121) Z analizy tej wynika, po pierwsze, że efektywność wykorzystania gazu jest ważnym czynnikiem przy ustalaniu kosztu gazu na tonę wyprodukowanego roztworu mocznika i azotanu amonu. W tym zakresie, stwierdzono, że efektywność wykorzystania gazu w przemyśle wspólnotowym była względnie wysoka, a konsumpcja gazu na tonę wyprodukowanego roztworu mocznika i azotanu amonu była o 15 % niższa niż w przypadku producentów w Rosji i Algierii. Wynika to z nakładów ponoszonych przez przemysł wspólnotowy w celu ciągłej poprawy wydajności i konkurencyjności poprzez odpowiednie inwestycje wymagające rocznych wpływów kapitałowych na poziomie jednej trzeciej wartości księgowej netto aktywów. Wymieniona przewaga komparatywna powinna przynieść korzyści przemysłowi wspólnotowemu i obniżyć koszty produkcji roztworu mocznika i azotanu amonu.

(122) Pomimo takiej efektywności, koszty gazu na tonę wyprodukowanego roztworu mocznika i azotanu amonu ponoszone przez przemysł wspólnotowy są około trzy razy wyższe niż koszty w Rosji i Algierii z powodu różnicy w cenie gazu. Sztucznie zaniżone ceny gazu w tych dwóch krajach stanowią pełne wyjaśnienie tej różnicy. Wynikająca z tego faktu różnica ceny roztworu mocznika i azotanu amonu w wymienionych dwóch krajach w porównaniu z producentami dokonującymi zakupów gazu po światowych cenach rynkowych, np. producentami wspólnotowymi, nie zostanie prawdopodobnie zmniejszona w najbliższej przyszłości. Przeciwnie, jeżeli światowe ceny rynkowe gazu utrzymają się w nadchodzących latach na obecnym poziomie, wskazana różnica może jeszcze się powiększyć. Na tej podstawie stwierdzono, że producenci w Rosji i Algierii nadal będą korzystał z przewagi związanej ze sztucznie zaniżonymi kosztami, która znacznie przewyższa

- wysokie koszty transportu wynikające z wagi roztworu mocznika i azotanu amonu. Czyni to rynek wspólnotowy atrakcyjnym, nawet dla producentów zlokalizowanych w odległych rejonach wymienionych krajów, którzy ponoszą koszty transportu wyższe od 20 % ceny.
- (123) W świetle powyższych ustaleń dotyczących niskich cen gazu, eksportujący producenci w Rosji i Algierii będą skłaniać się ku wywozowi produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty po cenach niższych od kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł wspólnotowy. Prawdopodobne jest zatem, że taki przywóz będzie znacznie zaniżać ceny PW.
- (124) Jeżeli chodzi o Białoruś i Ukrainę, nie są one objęte analizą, ponieważ do celów niniejszego dochodzenia oba te kraje nie były uważane za kraje o gospodarce rynkowej, a zatem nie musiały dostarczyć danych na temat kosztów produkcji. Mimo to uzyskano szczegółowe dane dotyczące cen gazu w tych dwóch krajach, a w wyniku dochodzenia wykazano, że producenci z tych krajów zaopatrywali się w gaz podczas ODP po cenach znacznie niższych od cen nakładanych na przemysł wspólnotowy. Stwierdzono zatem, że oba te kraje również będą miały możliwość dokonywania wywozu produktu objętego postępowaniem po cenach niższych od kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł wspólnotowy, dlatego też można wywnioskować, że istnieje prawdopodobieństwo zniżenia cen PW.
- (125) W przypadku wygaśnięcia środków, fakt, że białoruscy, rosyjscy i ukraińscy eksporterzy musieliby ponownie wejść na rynek wspólnotowy, a eksporterzy algierscy musieliby umocnić swoją pozycję rynkową, może również potwierdzić istnienie prawdopodobieństwa, że wymienieni producenci będą stosować ceny niższe od cen PW w celu odzyskania utraconych udziałów w rynku lub poszerzenia kręgu klientów.
- (126) EFIA i niektórzy producenci eksportujący twierdzili, że niższe koszty produkcji nie mogły być uważane za powód uzasadniający prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Stwierdzono również, że możliwość podjęcia cen nie jest zgodną z prawem normom umożliwiającą ustalenie prawdopodobieństwa wystąpienia szkody. Ponadto, Algieria stosowała ceny wyższe od cen przemysłu wspólnotowego, Białoruś, Rosja i Ukraina nie dokonywały wywozu do Wspólnoty w 2004 r. oraz w ODP a ich ceny stosowane w wywozie do krajów trzecich były niższe od cen przemysłu wspólnotowego, które są uważane za niewyrządzające szkody. Dowody te wskazują według EFIA, że producenci eksportujący nie ustalają niższych cen, korzystając z niższych kosztów gazu lecz przeciwnie stosują wyższe ceny i dążą raczej do maksymalizacji marży zysku.
- (127) Aby ustalić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, należy stwierdzić, czy wygaśnięcie środków stworzy warunki sprzyjające ponownemu wystąpieniu szkody. W tym zakresie należy przede wszystkim zauważyć, że zgodnie z opinią stron, producenci eksportujący w krajach, których dotyczy postępowanie korzystają z niższych cen gazu, które umożliwiają im podcinanie cen przemysłu wspólnotowego. Z drugiej strony, dochodzenie wykazało, że ich wywóz w ODP odbywał się po cenach dumpingowych. Wymieniona polityka cenowa była rozpatrywana w świetle: i) znaczących wolnych mocy wywozowych eksporterów; oraz ii) ich znacznie niższych kosztów produkcji. Pierwszy punkt wskazuje na istotną zachętę do znalezienia rynków w celu sprzedaży produkcji. Drugi odzwierciedla zdolność do znacznego podjęcia cen przemysłu wspólnotowego, w celu sprostania ilościowym wymogom w zakresie sprzedaży.
- (128) W odniesieniu do cen należy przypomnieć, że podczas dwóch ostatnich lat okresu badanego, ze względu na korzystne warunki rynkowe ceny utrzymywały się na bardzo wysokim poziomie niezależnie od obowiązujących środków antydumpingowych. Istotnie, w omawianym okresie niekorzystny ogólnoswiatowy stosunek podaży do popytu wywołał wysokie ceny wszystkich nawozów azotowych. Roztwór mocznika i azotanu amonu, podobnie jak inne nawozy azotowe, jest towarem, którego ceny zależą od wielu czynników, począwszy od zmiennych cen gazu mających znaczny wpływ na podaż jako najważniejszy element kosztów, po warunki pogodowe, zbiory i poziom zapasów ziarna wpływające na wyższy lub niższy popyt. Na rynku wspólnotowym, w szczegółowym ujęciu, przewiduje się, że popyt na nawozy azotowe będzie nieznacznie spadać w nadchodzących latach⁽¹⁾. Utrzymanie tak wysokich cen zależy zatem od sztywnej podaży, co zgodnie z wynikami dochodzenia jest raczej mało prawdopodobne, mając na uwadze wolne moce wywozowe krajów, których dotyczy postępowanie, oraz możliwość przekierowania części ich wywozu do krajów trzecich w ODP w przypadku wygaśnięcia środków. Taki scenariusz doprowadzi najprawdopodobniej producentów eksportujących do obniżenia cen podcinających ceny przemysłu wspólnotowego, w celu zdobycia udziałów w rynku i sprostania wymogom odnoszącym się do wielkości wywozu. W takich okolicznościach przemysł wspólnotowy będzie zmuszony obniżyć ceny do poziomu zbliżonego do kosztu produkcji lub niższego od niego, zważywszy na utrzymujące się wysokie koszty gazu, lub do utraty znacznego udziału w rynku a tym samym dochodów, lub do obu tych działań. Wzrost wywozu na rynek USA jest mało prawdopodobny z uwagi na powody wskazane w powyższym motywie 135. Dlatego też pogorszenie się ogólnych wyników przemysłu wspólnotowego będzie nieuniknionym skutkiem uchylecia środków.

⁽¹⁾ Źródło: „Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005–2009”, A05/71b, czerwiec 2005 r., Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego „IFA”.

(129) W odniesieniu do argumentu dotyczącego maksymalizacji zysku należy zauważyć, że opiera się on na dodatniej różnicy cen odnotowanej w okresie badanym między rynkiem USA i wspólnotowym, co jednak nie może być uważane za element oceny dotyczący przyszłych cen tak nieprzewidywalnego towaru, jakim jest roztwór mocznika i azotanu amonu. Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że istnieje duże ryzyko ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia środków, a zatem wymieniony argument został odrzucony.

4.3. Wpływ przewidywanych wielkości wywozu i cen na przemysł wspólnotowy w przypadku uchylecia środków

4.3.1. Uwagi wstępne – warunki konkurencji

(130) Roztwór mocznika i azotanu amonu to płynny nawóz dostarczający uprawom azotu. Jest on głównie wykorzystywany jako nawóz przed sadzeniem roślin uprawnych, które wymagają roztworu mocznika i azotanu amonu zwykle w okresie wiosennym. Roztwór ten może być w sposób ograniczony stosowany wymiennie z innymi nawozami azotowymi z uwagi na to, że rolnicy wykorzystują zróżnicowany sprzęt do nawożenia roztworem mocznika i azotanu amonu i może on być mieszany z innymi roztworami, takimi jak pestycydy do pojedynczych zastosowań. Popyt na ten produkt charakteryzuje się sezonowością i jest raczej nieelastyczny.

(131) Chociaż roztwór mocznika i azotanu amonu jest zwykle konsumowany sezonowo, jego produkcja odbywa się przez cały rok z uwagi na nieopłacalność jej wstrzymywania. W konsekwencji producenci wspólnotowi posiadają najwyższe zapasy w okresie jesiennym i w zimie. Zwiększony przywóz produktu objętego postępowaniem po zaniżonych cenach na wiosnę i w lecie wywrze najprawdopodobniej bardzo negatywny wpływ na ceny przemysłu wspólnotowego, z uwagi na dużą nieprzewidywalność towaru, jakim jest produkt objęty postępowaniem, dla którego ceny ustalane są co tydzień.

4.3.2. Wywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

(132) Ze względu na brak wywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, z wyjątkiem Algierii, podczas ODP, analizę skupiono na prawdopodobieństwie przekierowania w bliskiej przyszłości wywozu dokonywanego do innych krajów w ODP na rynek wspólnotowy. Ponadto należy przeanalizować prawdopodobne zmiany cen sprzedaży roztworu mocznika i azotanu amonu.

(133) W odniesieniu do prawdopodobnych zmian wywozu na rynek wspólnotowy należy podkreślić, że przywóz roztworu mocznika i azotanu amonu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy na rynek USA podlegał środkom antydumpingowym do momentu ich uchylecia w kwietniu 2003 r. Poniższa tabela przedstawia zmiany

wywozu dokonywanego przez te trzy kraje na rynek USA od 2003 r.

Wywóz na rynek USA z:	2003 (*)	2004	ODP (**)
Białorusi w tonach	156 596	244 526	227 772
Rosji w tonach	179 993	614 395	699 100
Ukrainy w tonach	111 321	103 440	145 828
Łącznie w tonach	447 910	962 361	1 072 700

(*) Dane liczbowe obejmują pierwsze trzy miesiące 2003 r., tj. okres, w którym środki wciąż obowiązywały.

(**) ODP jest rozpatrywany na potrzeby porównania z ogólną analizą. Źródło: „Foreign Trade Statistics” opublikowane przez U.S. Census Bureau.

(134) Na tej podstawie wykazano, że wymienione kraje znacznie zwiększyły wielkości wywozu od 2003 r. do 2004 r. W przypadku Rosji wielkość wywozu wzrosła z 180 tys. ton w 2003 r. do około 600 tys. ton w 2004 r., co stanowi ponadtrzykrotny wzrost. Powyższe statystyki handlowe wskazują, że znaczący i gwałtowny wzrost wielkości wywozu z tych krajów do USA ustał podczas ODP, podczas gdy wzrost w porównaniu z 2004 r. był niższy (11 %). Stabilizacja ich łącznych wielkości wywozu na rynek USA do poziomu wynoszącego około 1 milion ton została potwierdzona przez wyniki eksportowe tych krajów do USA po ODP.

(135) Powody wymienionej stabilizacji opisano szczegółowo w końcowym sprawozdaniu dochodzenia antydumpingowego USA w sprawie przywozu roztworu mocznika i azotanu amonu z Białorusi, Rosji i Ukrainy⁽¹⁾. W tym sprawozdaniu stwierdzono konkretnie, że wysoki stosunek kosztów transportu krajowego sprawia, że rynek importowy jest praktycznie ograniczony do obszarów nadbrzeżnych oraz że wymienione koszty powodują, iż końcowa sprzedaż przywożonych roztworów mocznika i azotanu amonu do wielu obszarów USA, włącznie ze stanami należącymi do obszaru „farm belt” będącymi ważnymi konsumentami roztworów mocznika i azotanu, jest zbyt droga w porównaniu z lokalnie produkowanym roztworem mocznika i azotanu amonu. Innymi słowy, istnieje ograniczenie w rozmiarze rynku USA w odniesieniu do przywozu, a najważniejsze obszary pod względem konsumpcji są chronione przed przywozem z uwagi na ich położenie. Mając na uwadze odnotowaną stabilizację przywozu z Białorusi, Rosji i Ukrainy, jak opisano w powyższym motywie 134, stwierdza się, że rynek USA nie może wchłonąć wielkości przywozu znacznie przewyższających te zarejestrowane w ODP.

⁽¹⁾ „Urea Ammonium Nitrate Solutions From Belarus, Russia, and Ukraine – Investigations Nos. 731-TA-1006, 1008, and 1009 (Final), Publication 3591”, kwiecień 2003, U.S. International Trade Commission, str. 25, V-4, V-5.

(136) Mając na uwadze powyższy kontekst i względną bliskość rynku wspólnotowego, można stwierdzić, że w przypadku wygaśnięcia środków istotne wielkości sprzedaży lub wolne moce produkcyjne istniejące w krajach, których dotyczy postępowanie, zostaną najprawdopodobniej skierowane na rynek wspólnotowy. Zważywszy na niższe koszty transportu w porównaniu z wywozem na rynek USA, ceny eksportowe mogą być na znacznie niższym poziomie od tego dominującego na rynku USA. Ponadto, jak wskazano w powyższych motywach 50, 54 i 63, ustalono, że sprzedaż współpracujących producentów eksportujących na rynku USA była dokonywana po cenach niższych niż odpowiednie wartości normalne.

4.3.3. Wpływ wolnych mocy produkcyjnych

Algieria

(137) Należy przypomnieć, że znaczenie algierskiego krajowego rynku produktu objętego postępowaniem jest niewielkie i praktycznie cała produkcja jest skierowana na wywóz. Ponadto w dochodzeniu wykazano, że obecne wolne moce produkcyjne producentów algierskich stanowią 10–20 % konsumpcji na rynku wspólnotowym. Łączne obecne wolne moce są oceniane na około 300 000–350 000 ton.

(138) Mając na uwadze w szczególności bliskość rynku wspólnotowego, bardzo prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków wolne moce produkcyjne zostaną wykorzystane do produkcji produktu objętego postępowaniem na wywóz do Wspólnoty (Algieria posiada jedynie 4,8% udziałów w rynku). Spodziewane duże ilości będą prawdopodobnie sprzedawane po cenach dumpingowych i wyrządzą szkodę producentom wspólnotowym.

Białoruś

(139) Ustalono, że na Białorusi istnieje szybko powiększający się rynek krajowy, na którym jedyny producent sprzedał dwie trzecie swojej produkcji w ODP. Ponadto nie odnotowano wywozu do Wspólnoty w 2004 r. i w ODP, a wywóz na rynek USA zmniejszył się pomimo braku środków antydumpingowych i sprzyjających warunków rynkowych.

(140) W przypadku wygaśnięcia środków sytuacja dotycząca Białorusi najprawdopodobniej zmieniłaby się całkowicie. Mając na uwadze, że krajowa cena rynkowa stanowiła mniej niż połowę dominującej ceny rynkowej we Wspólnocie w ODP, białoruski producent mógłby podjąć racjonalną z ekonomicznego punktu widzenia decyzję

o skierowaniu znaczących ilości, sprzedawanych obecnie na rynku krajowym, na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych. Prawdopodobnym wynikiem powyższych działań byłoby ponowne wystąpienie szkody wyrządzonej dużymi wielkościami przywozu z Białorusi po niskich cenach.

Rosja

(141) Rosyjski rynek krajowy jest stosunkowo niewielki w porównaniu z wolnymi mocami produkcyjnymi, które, jak już wskazano w powyższym motywie 66, wynoszą 600 000–700 000 ton i które mogą zostać znacznie zwiększone poprzez dodanie mocy produkcyjnych eksporterów niewspółpracujących lub mocy wykorzystywanych obecnie do produkcji i wywozu mocznika i azotanu amonu – dwóch innych nawozów azotowych.

(142) W tym zakresie warto również podkreślić, że obowiązują obecnie środki ochrony handlu wprowadzone przez Wspólnotę w odniesieniu do przywozu surowców, mianowicie mocznika w postaci stałej i azotanu amonu, z Rosji⁽¹⁾. W zakresie środków dotyczących mocznika, przeprowadzane jest obecnie dochodzenie przeglądowe⁽²⁾. Ponadto dochodzenie w sprawie przeglądu okresowego, którego zakres ograniczony jest do jednego głównego rosyjskiego producenta eksportującego, jest obecnie przeprowadzane w odniesieniu do środków dotyczących azotanu amonu⁽³⁾. Dlatego też, w zależności od wyników tych dochodzeń przeglądowych, istnieje ryzyko przesunięcia produkcji z tych produktów na roztwory mocznika i azotanu amonu, powodujące dodatkowy znaczny wzrost oszacowanych wolnych mocy produkcyjnych producentów rosyjskich.

(143) W związku z powyższym bardzo prawdopodobne jest wznowienie wywozu do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków. Wielkość takiego przywozu można ostrożnie oszacować na 20 % rynku wspólnotowego, uwzględniając konsumpcję na tym rynku (patrz: motyw 86) i obecne wolne moce produkcyjne w Rosji. Mając na uwadze wyjątkowo niskie ceny gazu płacone przez producentów rosyjskich i wynikającą z tego przewagę cenową w przypadku produktu objętego postępowaniem, taki przywóz wyrządziłby prawdopodobnie istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

Ukraina

(144) Pośród krajów, których dotyczy postępowanie, Ukraina jest aktualnie krajem o największych wolnych mocach produkcyjnych, które są szacowane na 700 000–800 000 ton. Obecne wolne moce produkcyjne wynoszą około 20 % konsumpcji we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Mocznik: rozporządzenie (WE) nr 901/2001 (Dz.U. L 127 z 8.5.2001, str. 11). Azotan amonu: rozporządzenie (WE) nr 658/2002 (Dz.U. L 102 z 18.4.2002, str. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 105 z 4.5.2006, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 30.11.2005, str. 8.

(145) Z uwagi na małe znaczenie rynku krajowego oraz bliskość rynku wspólnotowego prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków duże ilości wywozu zostaną skierowane na rynek wspólnotowy. Wywóz ten, jak wskazano powyżej, będzie prawdopodobnie dokonywany po cenach dumpingowych, a zatem wyrządzi istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

4.4. Wniosek w sprawie prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

(146) Mając na uwadze sztucznie zaniżone ceny płacone przez producentów w krajach, których dotyczy postępowanie za podstawowy surowiec – gaz – oraz wpływ tego faktu na koszty produkcji roztworów mocznika i azotanu amonu, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, będą mieli możliwość dokonywania wywozu produktu objętego postępowaniem po cenach niższych od kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego.

(147) Wszystkie kraje, których dotyczy postępowanie, oprócz Białorusi, dysponują nadwyżkami mocy produkcyjnych, które, w przypadku wygaśnięcia środków, mogą być wykorzystane do celów produkcji skierowanej na rynek wspólnotowy. W odniesieniu do Białorusi, mając na uwadze istotną wielkość sprzedaży na rynku krajowym po cenach znacznie niższych od cen stosowanych na rynku wspólnotowym w ODP, bardzo prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków przynajmniej część tej sprzedaży zostanie skierowana na rynek wspólnotowy. Niższe koszty transportu związane ze sprzedażą do Wspólnoty w porównaniu z USA mogłyby również przyczynić się do przekierowania wywozu na rynek wspólnotowy. Ponadto w przypadku wszystkich czterech krajów przekierowanie części obecnego wywozu z innych krajów na Wspólnotę jest prawdopodobne, jeżeli środki zostałyby uchylone, jak wykazano w motywach 127–130.

(148) EFTA i niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że domniemanie przesunięcia produkcji z mocznika i azotanu amonu na roztwór mocznika i azotanu amonu nie uwzględniają podstawowej okoliczności ekonomicznej, zgodnie z którą producenci nie mogą po prostu zmienić produkcji bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Ponadto stwierdzili oni, że producenci nie zaprzestaną produkcji produktów przynoszących większe korzyści tylko z powodu wygaśnięcia środków antydumpingowych nałożonych na produkt przynoszący mniejsze zyski.

(149) W odniesieniu do dodatkowych wymaganych inwestycji należy zauważyć, że większość dużych producentów eksportujących nawozy azotowe należy do grupy producentów zintegrowanych, a zatem decyzja dotycząca produkcji/wywozu danego produktu zależy głównie od warunków rynkowych. Jeżeli chodzi o produkty przyno-

szące zyski, producenci istotnie będą poszukiwać produktów przynoszących największe korzyści. W tym zakresie środki antydumpingowe odgrywają główną rolę w podejmowaniu decyzji, jak wykazał znaczny wzrost wywozu roztworu mocznika i azotanu amonu po cenach dumpingowych na rynek USA w 2004 r. i w ODP, gdy uchylono środki antydumpingowe w 2003 r. Dlatego też racjonalne decyzje ekonomiczne podjęte przez producentów eksportujących najprawdopodobniej doprowadzą ich do przesunięcia produkcji z jednego produktu na inny w celu utrzymania lub zwiększania ogólnej sprzedaży nawozów azotowych i wynikających z niej zysków. Na tej podstawie odrzucone zostały wyżej wspomniane argumenty.

(150) Zgodnie z powyższymi ustaleniami można wywnioskować, że w przypadku wygaśnięcia środków bardzo prawdopodobne jest pojawienie się wywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, w znaczących ilościach i po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego z uwagi na zakłócone i sztucznie zaniżone koszty produkcji. Najprawdopodobniej wzmocniłoby to zniżkowy trend cenowy występujący na rynku, wywierając przewidywany negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Fakt ten utrudniłby, w szczególności, poprawę sytuacji finansowej, którą osiągnięto w 2004 r. i w ODP, prowadząc do prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody. Innymi słowy, im bardziej warunki rynkowe charakteryzują się trendami zniżkowymi, tym większy może być spodziewany spadek cen w przypadku krajów, których dotyczy postępowanie, uwzględniając znaczną różnicę w kosztach produkcji i wolne moce produkcyjne.

E. INTERES WSPÓLNOTY

1. Wprowadzenie

(151) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Określenie interesu Wspólnoty oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów częściowych.

(152) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenia środków nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Również fakt, że obecne dochodzenie jest przeglądem, czyli analizowaniem sytuacji, w której środki antydumpingowe już zostały zastosowane, umożliwia ocenę jakiegokolwiek negatywnego wpływu aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(153) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosku w sprawie ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody, które doprowadziłyby do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie leży utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (154) Przemysł wspólnotowy udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu zaobserwowanym po wprowadzeniu środków antydumpingowych w 2000 r. Ponadto przemysł wspólnotowy poprawił swoją rentowność między 2002 r. i ODP.
- (155) Można spodziewać się, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu osiągał korzyść z aktualnie wprowadzonych środków i odnotuje dalszą poprawę poprzez odwrócenie trendu zniżkowego w zakresie udziałów w rynku i poprawę swej rentowności. Jeżeli środki nie zostałyby utrzymane, prawdopodobne jest, że pojawi się zwiększony przywóz po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, wyrządzając szkodę przemysłowi wspólnotowemu poprzez wywieranie nacisku na obniżanie cen sprzedaży, co może zagrozić jego obecnie dobrej, ale wciąż niestabilnej sytuacji finansowej.

3. Interes importerów

- (156) Jak wskazano w powyższym motywie 10, tylko jeden importer wyraził gotowość do uczestnictwa w próbie i dostarczył podstawowe informacje wymagane w formularzu kontroli wyrywkowej. Jednakże po przesłaniu pełnego kwestionariusza wymienionemu importrowi poinformował on Komisję, że nie chce już dalej współpracować w dochodzeniu.
- (157) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, iż wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący w zakresie, w jakim przywóz będzie nadal dokonywany nawet po cenach niewyrządzających szkody oraz że, co do zasady, importerzy nie prowadzą handlu wyłącznie roztworami mocznika i azotanu amonu, lecz również innymi nawozami. W odniesieniu do przypuszczenia, że przywóz będzie nadal dokonywany, zostało to jedynie potwierdzone w przypadku przywozu z Algierii, gdzie obowiązuje zobowiązanie przyjęte od jednego producenta eksportującego. Prowadzi to do wniosku, że niektórzy importerzy mogą istotnie odczuć negatywny wpływ wprowadzenia środków, jak wskazano w motywie 66 rozporządzenia Komisji (WE) nr 617/2000⁽¹⁾. Jednakże w dochodzeniu nie wykazano, iż niektórzy importerzy całkowicie zaprzestali działalności, lecz raczej, zgodnie z przewidywaniami, skupili się na innych nawozach. Dlatego też wprowadzenie środków okazuje się wywierać ograniczony wpływ na większość importerów/przedsiębiorstw handlowych.
- (158) Z uwagi na brak współpracy ze strony importerów, nie ma dostępnych wiarygodnych informacji wskazujących, że utrzymanie środków wpłynie negatywnie na importerów lub przedsiębiorstwa handlowe.

- (159) EFIA stwierdziło, że brak współpracy importerów nie powinien być uważany za brak zainteresowania z ich strony, lecz jest odzwierciedleniem nieuczciwej sytuacji, zważywszy na znaczące zasoby wymagane do dochodzenia antydumpingowego w porównaniu z ich ograniczonymi zasobami jako małych i średnich przedsiębiorstw. Ponadto stwierdziło, że dochodzenie nie uwzględniło łącznego wpływu licznych środków antydumpingowych nałożonych na nawozy sprowadzane przez importerów, a zatem nie dokonano prawidłowej analizy wpływu na importerów i rolników.
- (160) W tym zakresie należy podkreślić, że w przypadku importerów zajmujących się wieloma gatunkami nawozów, m.in. roztworami mocznika i azotanu amonu, istnieje możliwość dokonywania dostaw różnych nawozów azotowych z innych źródeł, które nie są obecnie objęte środkami antydumpingowymi. Na tej podstawie stwierdzono, że jakkolwiek negatywny wpływ na importerów wynikający z dalszego obowiązywania środków nie stanowi wystarczającego powodu do zaprzestania stosowania tych środków.

4. Interes użytkowników

- (161) Użytkownikami roztworów mocznika i azotanu amonu są rolnicy we Wspólnocie. Popyt na nawozy azotowe jest raczej mało elastyczny, a rolnicy zaopatrują się u najtańszych źródeł. Badając ewentualny wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, stwierdzono w dochodzeniu pierwotnym, że zważywszy na niskie znaczenie kosztów roztworów mocznika i azotanu amonu dla rolników, mało prawdopodobne jest, by jakkolwiek zwiększenie tych kosztów miało znaczący negatywny na nich wpływ. Fakt, że użytkownicy lub stowarzyszenia użytkowników nie dostarczyli żadnych informacji zaprzeczających powyższym ustaleniom w ramach obecnego dochodzenia przeglądowego zdaje się je potwierdzać: i) roztwór mocznika i azotanu amonu stanowi niewielką część kosztów produkcji ponoszonych przez rolników; ii) obecnie obowiązujące środki nie wywarły istotnego negatywnego wpływu na ich sytuację gospodarczą; oraz iii) dalsze stosowanie środków nie wpłynie negatywnie na interesy finansowe użytkowników.

5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (162) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających za nieutrzymaniem obecnych środków antydumpingowych.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (163) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi na temat ujawnionych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 24.3.2000, str. 3.

(164) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antidumpingowe mające zastosowanie do przywozu roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że wspomniane środki obejmują cła specyficzne, z wyjątkiem przywozu produktu objętego postępowaniem produkowanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez jedno przedsiębiorstwo algierskie, od którego zostało przyjęte zobowiązanie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antidumpingowe zostaje niniejszym nałożone na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym, objętych kodem CN 3102 80 00, pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy.

2. Stawka celna w euro za tonę wynosi:

Kraj	Producent	Stawka celna (za tonę)	Dodatkowy kod TARIC
Algieria	Wszystkie przedsiębiorstwa	6,88 EUR	A999
Białoruś	Wszystkie przedsiębiorstwa	17,86 EUR	—
Rosja	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Russian Federation Stavropol region Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 EUR	A176
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,11 EUR	A999
Ukraina	Wszystkie przedsiębiorstwa	26,17 EUR	—

3. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem ich do swobodnego obrotu, i z tego powodu, do celów ustalenia wartości celnej, cena faktycznie zapłacona

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie, zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾, cło antidumpingowe obliczone na podstawie kwot ustalonych powyżej zostanie zmniejszone proporcjonalnie do części ceny faktycznie zapłaconej bądź należnej.

4. Bez względu na ust. 1, ostatecznego cła antidumpingowego nie stosuje się do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

5. O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

1. Produkty przywiezione, zgłoszone do swobodnego obrotu pod następującymi dodatkowymi kodami TARIC, produkowane i wywożone bezpośrednio (tj. dostarczane i fakturowane) przez przedsiębiorstwo wymienione poniżej do przedsiębiorstwa we Wspólnocie, działającego w charakterze importera, są zwolnione z cła antidumpingowego nałożonego art. 1, pod warunkiem że produkty te przywożone są zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Algieria	Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra, Alger	A107

2. Zwolnienie z cła jest uzależnione od przedstawienia właściwym służbom celnym odpowiedniego państwa członkowskiego ważnej faktury w ramach zobowiązania, wystawionej przez przedsiębiorstwo eksportujące, zawierającej podstawowe informacje wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 40.

ZAŁĄCZNIK

Informacje, które należy podać na fakturze w ramach zobowiązania, określonej w art. 2 ust. 2:

- 1) dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary na fakturze mogą być odprawione na granicach Wspólnoty (jak zostało to określone w rozporządzeniu);
- 2) dokładny opis towarów, zawierający:
  - kod CN,
  - zawartość azotu („N”) w produkcie (wyrażona w ujęciu procentowym),
  - ilość (należy podać w tonach);
- 3) opis warunków sprzedaży, w tym:
  - cena za tonę,
  - obowiązujące warunki płatności,
  - obowiązujące warunki dostawy,
  - łączne zniżki i rabaty;
- 4) nazwę niepowiązanego importera, któremu przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę;
- 5) nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, odpowiedzialnego za wystawienie faktury oraz podpisaną przez niego poniższą deklarację:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż sprzedaż wskazanych w niniejszej fakturze towarów, przeznaczonych bezpośrednio na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy rozporządzenia (WE) nr 617/2000/WE. Oświadczam, że informacje podane w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.”
